Non-dominated Sorting Genetic Algorithm (NSGA-II)

Seminarski rad u okviru kursa Računarska inteligencija Matematički fakultet

Staša Đorđević

4. januar 2025.

Sažetak

Sažetak ako treba?

1 Uvod u genetske algoritme

Genetski algoritmi predstavljaju grupu optimizacionih metoda koje se zasnivaju na principima prirodne selekcije i evolucije. Inspirisani su biološkim procesima kao što su selekcija, ukrštanje (kroz reprodukciju), mutacija i nasleđivanje, koji omogućavaju preživljavanje i adaptaciju organizama u prirodi. Slično tome, osnovni koraci u implementaciji genetskih algoritama uključuju selekciju, ukrštanje i mutaciju. Ovi koraci se ponavljaju kroz više generacija kako bi se iz populacije rešenja razvila najbolja moguća rešenja za dati problem.

- **Selekcija** je proces odabira jedinki za ukrštanje na osnovu njihove prilagođenosti. Postoje dve osnovne varijante selekcije:
 - 1. **Turnirska selekcija** Odabir k slučajnih jedinki iz populacija i "turnirsko takmičenje" gde pobeđuje najprilagođenija od izabranih jedinki
 - 2. Ruletska selekcija U ovoj metodi, verovatnoća selekcije jedinke zavisi od njene uspešnosti u odnosu na ostale jedinke u populaciji. Prilagođenije jedinke imaju veću verovatnoću da budu izabrane, slično kao u ruletu.
- **Ukrštenje** omogućava kombinovanje gena odabranih jedinki, stvarajući nove potomke koji mogu naslediti najbolje karakteristike svojih "roditelja". Postoji nekoliko osnovnih varijanti ukrštanja:
 - Jednopoziciono ukrštanje Genetski materijal od roditelja se deli na osnovu jedne slučajno odabrane tačke preseka, a potomci nasleđuju deo od oba roditelja prema toj tački.
 - 2. **Višepoziciono ukrštanje** Ova metoda koristi više tačaka preseka na genomima roditelja, što omogućava veću raznovrsnost u potomcima.
 - 3. **Uniformno ukrštanje** U ovoj varijanti, gene sa oba roditelja se nasumično kombinuju kako bi se stvorio potomak, bez fiksnih tačaka preseka.

 Mutacija se koristi da bi se unela nasumična promena u genetski kod jedinke, što omogućava istraživanje novih mogućnosti i sprečava algoritam da se žaglavi" u lokalnim ekstemumima.

Elitizam je metoda koja garantuje da će najbolje jedinke iz trenutne generacije biti prenete u sledeću generaciju bez promena. Elitizam se koristi kako bi se sprečilo da se najbolja rešenja izgube tokom evolucije.

Kroz ove procese, genetski algoritmi omogućavaju efikasno istraživanje prostora rešenja i postepeno poboljšanje kvaliteta rešenja tokom vremena.

2 Opis algoritma NSGA-II

NSGA je popularan genetski algoritam zasnovan na nedominaciji za višeciljnu optimizaciju. Njegova modifikovana verzija, NSGA-II, koja rešava neke probleme zbog kojih je kritikovana osnovna verzija algoritma, postala je zastupljenija u rešavanju ovakvih problema. Višeciljna optimizacija podrazumeva istovremenu optimizaciju dva ili više međusobno suprostavljenih ciljeva. Cilj je naći skup rešenja koji je najbolji kompromis između ciljeva. Ta rešenja formiraju tzv. **Pareto front**, u kojem nijedno rešenje nije bolje od drugog, osim ako se jedan cilj ne poboljša na račun pogoršanja drugog.

U NSGA-II algoritmu, termini *non-dominated* i *dominated* se koriste da opišu odnos između rešenja na osnovu njihovih performansi u odnosu na više ciljeva optimizacije.

Rešenje se smatra **nedominiranim** (engl. non-dominated) u odnosu na drugo rešenje ako nijedno od njih nije bolje u svim ciljevima. Drugim rečima, rešenje A je nedominirano u odnosu na rešenje B ako:

- A nije lošije u svim ciljevima od B,
- \bullet i B nije lošije u svim ciljevima od A.

Rešenje se smatra **dominiranim** (engl. dominated) u odnosu na drugo rešenje ako postoji rešenje koje je bolje u svim ciljevima. Drugim rečima, rešenje A je dominirano u odnosu na rešenje B ako:

- \bullet B je bolje ili jednako u svim ciljevima od A,
- \bullet i u barem jednom cilju B je bolje od A.

Kratak opis algoritma: Prvo se populacija inicijalizuje na standardan način, u skladu sa problemom koji rešavamo. Nakon toga, jedinke u njoj se sortiraju prema principu nedominacije u svakom frontu. Prvi front je potpuno nedominirani skup u trenutnoj populaciji, tj. skup svih rešenja od kojih ne postoji bolje rešenje u svim ciljevima. Drugi front sadrži jedinke koje su dominirane samo od strane jedinki iz prvog fronta, i tako dalje. Svakoj jedinkise dodeljuje rang (fitness) na osnovu fronta kojem pripadaju - one iz prvog fronta dobijaju rang 1, iz drugog 2, i tako dalje. Pored fitness vrednosti, svaka jedinka ima i novi parametar - distanca gužve (engl. crowding distance). To je mera koja se koristi za održavanje raznolikosti između rešenja unutar jednog pareto fronta. Predstavlja meru bliskosti jedinke njenim susedima. Veća prosečna distanca gužve rezultira boljom raznovrsnošću u populaciji. Favorizuje manje naseljene regione.

3 Opis mog rešenja

Moje rešenje - implementacija

4 Eksperimentalni rezultati

Moji rezultati - grafici

5 Poređenje mojih rezultata i onih iz literature

Poređenje rezultata - vizuelno i tekstualno

6 Zaključak

Kritički osvrt na sve što je urađeno i eventualni pravci daljeg unapređivanja

Literatura

- [1] A Fast and Elitist Multiobjective Genetic Algorithm: NSGA-II at: https://ieeexplore.ieee.org/abstract/document/996017
- [2] A fast elitist multiobjective genetic algorithm at: https://www.academia.edu/download/53297141/NSGA_II.pdf